

[Jytte Hilden]

stateret, at der er et flertal for dette forslag, og så kan vi ikke i Folketinget acceptere en argumentation, der går på, at ministerens cirkulærer nærmest har større gyldighed end den lovgivning, som er vedtaget med et flertal i dette ting. Ministeren har tilsyneladende for kort tid på bagen som folkevalgt til at have tilstrækkelig respekt for Folketinget. Ministeren mener, at det er et eller andet med til evig tid, og at loven skal følge samfundsudviklingen. Nej, ministeren skal følge Folketinget, og det bliver jeg nødt til at gentage for ministeren – der er flere, der har været oppe og sige det.

Jeg mener altså ikke, der er nogen formelle grunde til, at ministeren ikke burde have klaret dette ved at forelægge Folketinget et ændringsforslag om de punkter, som står i det cirkulære, ministeren har ladet udsende. Der er altså ikke noget med hjemmel hist og pist.

For øvrigt vil jeg gerne for Socialdemokratiets vedkommende sige, at vi i langt højere grad er tilhængere af retsregler end af dette ubestemte skøn, som hænger og svæver et eller andet sted, og som for den siddende regerings vedkommende altså går ud på, at ministeren, når han skal finde et eksempel på noget urimeligt, omtaler en sag, hvor der var tale om, at der skulle betales 200.000 kr. i arveafgift. Det er ikke de fattigste i dette samfund, som det har ramt. Det har været en ulykke for den familie, men historier fra det virkelige liv og den kulørte presse egner sig nu engang ikke til en seriøs debat i Folketinget om, hvad ministeren gør, og hvad ministeren bør gøre i relation til det administrationsområde, han er sat til at varetage.

Det var en lille smule principiel diskussion. Det, der egentlig kalder mig op, er faktisk et spørgsmål til hr. Kofod-Svendsen, for efter at have siddet og lyttet til hr. Kofod-Svendsens mange forklaringer, er jeg blevet mere og mere interesseret i at høre, med hvilke argumenter Kristeligt Folkeparti i regeringens koordinationsudvalg har accepteret, at dette cirkulære blev udsendt. Jeg er altså ikke interesseret i formaliteter og principielle spørgsmål fra Kristeligt Folkepartis partiprogram, men i, med hvilke argumenter man i denne konkrete sag har taget stilling til dette konkrete cirkulære.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Jeg synes, ministeren gør sig skyldig i et par polemiske kunstgreb. Det ene er dér, hvor han nævner en konkret sag, hvor det sikkert har været helt relevant at give en dispensation, og så bruger den til at advare imod, at man vedtager en lovgivning. Jamen der står jo ikke noget som helst i Det Radikale Venstres beslutningsforslag om, at vi skal afskaffe dispensationsmuligheden, selv om vi fastlægger dette i en lov. Ministeren skal sandelig fortsat beholde en dispensationsmulighed til en række sager, som det vil være helt umuligt at forudse i en lovgivning.

Det, der er problemet, er, at regler, der er så generelle, som det er tilfældet her, og som ministeren har bekræftet ved at sige, at der er tale om automatik, må ind i lovgivningen.

Det andet er, at det ikke passer, når ministeren siger, at »længere varighed« nogle gange er én dag og andre gange seks år, for den lovændring, vi vedtog i maj måned, taler overhovedet ikke om »længere varighed« – det begreb bruges ikke som betingelse – og derfor kan man ikke sammenligne på den måde, som ministeren gør. Lovgivningen fra maj måned indebærer, at retten til en nedsat arveafgift i nogle bestemte tilfælde, hvor der er tale om samlevende af samme køn, træder i kraft lige så hurtigt, som den gør, som hvis der var tale om to personer, der havde været gift.

Aase Olesen (RV):

Jeg er ganske enig i det, hr. Lenger sagde her om varigheden. Ministeren siger, at økonomisk uafhængighed og det åremål, man har boet sammen, selvfølgelig hænger sammen. Det er netop rigtigt, at det er også den måde, man hidtil har tolket loven på. Det er vi enige om. Men de to ting er ændret; der står intet som helst om økonomisk afhængighed i det nye cirkulære.

Noget andet, som heller ikke er omtalt, er spørgsmålet om arveafgiftsklasse og spørgsmålet om arvens størrelse. Det har slet ikke været nævnt her. Det har ministeren bare fjernet med et pennestrøg, og man har nu en fast regel, hvor man ikke mere graderer. Er det dog ikke en voldsom ændring? Det kan være, ministeren ikke synes det, men det synes jeg altså. Det er en politisk vurdering. Jeg synes, der virkelig er tale om en stor æn-